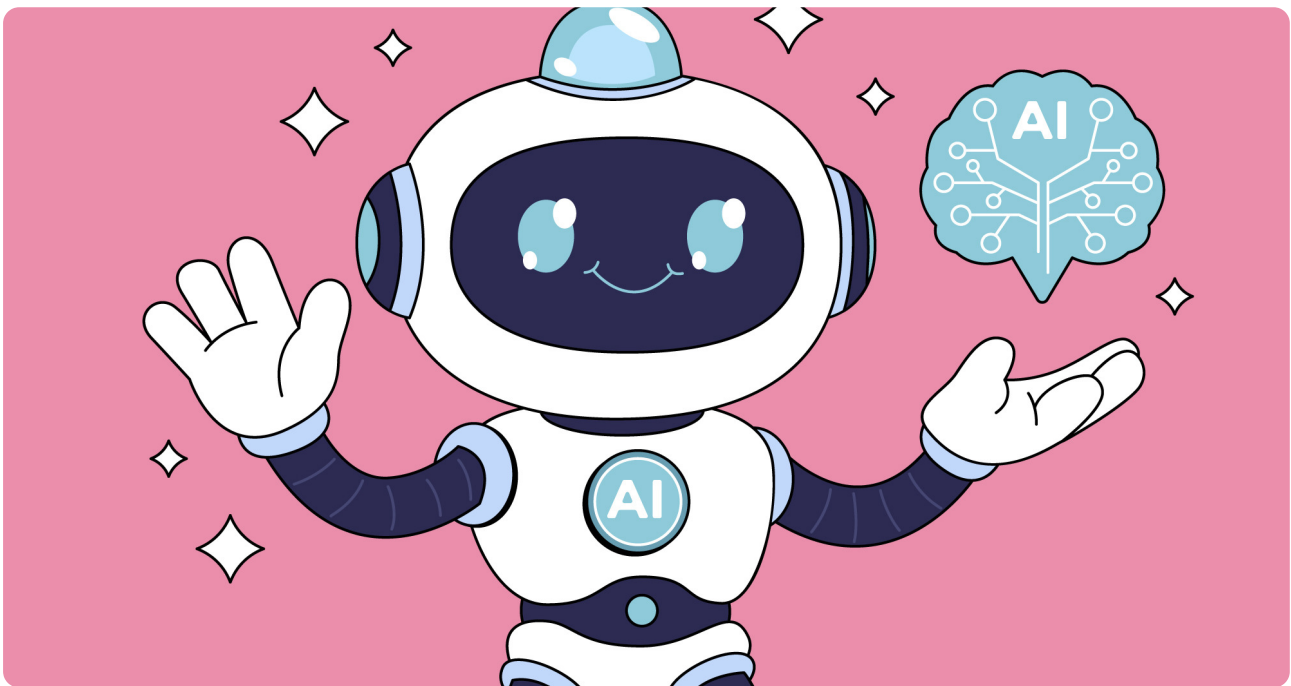

NEWS

Agent Code-Check

Min personlige keeper

4. maj 2026, Tobias Engl

Det er det øjeblik om morgenen, hvor man åbner hoveddøren, og livet bare sker, uden at man selv skal gøre mere end at tage skoene på. Taxaen svæver allerede uden for døren. Inde i byerne har de jo længe fløjet, lydløst hen over tagene, mens gaderne er overladt til den langsommere flåde. Selvfølgelig selvkørende og for længst betalt. Alt klaret af Code Check, min personlige agent, der åbenbart kender min kalender bedre end jeg selv. Han bestilte taxaen, mens jeg stadig drak den sidste slurk kaffe, afstemte ruten med trafik-AI'en og, det er det egentlig uhyggelige, besluttede, at jeg i dag hellere vil høre klassisk musik på bagsædet, ikke podcast. Han havde ret.

At Code Check overhovedet ved, at det er mig, og kun arbejder for mig og kun adlyder mine kommandoer, sørger mikrochippen under min hud for. En bitte lille signatur i armen, som kun giver mening for mig og kun for ham. Ingen pinkode, ingen adgangskode, ingen enhed, der bliver glemt eller strejker med tomt batteri. Smartphonen – kan du huske den? En rektangulær lille æske, der skulle oplades og kunne glemmes i taxaen. Genial, men en for længst glemt forløber. I dag kører det meste via chipgenkendelse, stemmekommandoer og smartbriller, og når det skal gå stærkt, forstår Code Check og jeg også hinanden uden ord. Et blik er nok, en stille tanke, og han har for længst forstået, hvad jeg vil. Hurtigere, sikrere, mere diskret og mere personligt bliver det ikke.

Taxa-agenten ... også taxaen har sin egen agent, vi er jo i fremtiden, og her har alt en agent... har allerede forudbestilt i lufthavnen. Der venter en kufferbærerrobot, som åbenbart ved, at min trolley vil trækkes i højre side. Da jeg træder ind i terminalen, blinker en skærm kort, mit ansigt genkendes, chippen melder sig desuden lydløst, et venligt digitalt nik, tjekket ind. Robotbæreren ruller suverænt hen til bagageautomaten, som allerede ved, at det i dag drejer sig om 23,4 kg. Imens kører rengøringsrobotterne deres runder, fordi lufthavnens superagent via en sensor har registreret en kaffeplet ved gate B19. Udenfor, på den tredive meter høje glasfacade, hænger vinduespudserrobotterne og polerer morgensolen ud af ruderne, fordi agenten har bestemt det. Ingen spand, ingen klud, ingen vicevært i dårligt humør. Kun en blød summen.

I flyets cockpit sidder piloten med hænderne i skødet og kigger ud ad vinduet. Hans job er tilsyn. Autopiloten flyver roligere, mere præcist og mere høfligt, end et menneske nogensinde kunne, og bremser ikke brat. Den bander ikke over turbulens, og den holder tidsplanen på minuttet. Et sted mellem ti tusind meters højde og millioner af datapunkter i sekundet læner jeg mig tilbage og kigger ud. Under mig markerne. En landmand sidder formentlig på sin terrasse med tabletten i hånden og styrer via en app sine selvkørende mejetærskere, der æder sig gennem endeløse rækker af byg. Senere kører han ud på marken for at se, om alt er gået rigtigt. Men det er mere kontrolvane end nødvendigt arbejde. I hans drivhuse bagved styrer robotter vandingen, doserer næringsstoffer på milliliteren, overvåger hver plante for sig og høster den i det øjeblik, den er præcis moden. Fremtiden bliver sødere. Og det mener jeg i bedste forstand.

Landet. I ankomstlufthavnen lyser en madautomat mod mig, fyldt med friske grøntsager, frugt og wraps. En forførende skærm reklamerer for det, men jeg vinker af. Code Check bestilte allerede i går ugens indkøb med en selvflyvende drone, som har leveret dem og overdraget dem til min husholdningsrobot. Alt ligger i køleskabet, pænt sorteret, med perfekt styr på holdbarhedsdatoerne. Døren til mit hus genkender mig, åbner, lyset tænder, og fra højttalerne strømmer min yndlingsmusik i præcis den rette lydstyrke. På bordet damper en nylavet ret, som mit smarte køkkensystem har timet på minuttet, og som husholdningsrobotten har serveret. Mens jeg spiser, pakker min robot min kuffert ud, sorterer det, der skal vaskes, ned i vaskemaskinen og sætter den på standby. I morgen, når solen skinner og solstrømmen flyder, starter den af sig selv. Dejligt at være hjemme igen.

Apropos velvære! Min chip, det var engang et smartwatch, har under rejsen flittigt indsamlet data, og Code Check har analyseret dem. Lagt BMI oveni via kamera- og rumsensorer og afsagt en saglig dom, alt sammen diskret og i realtid. Rejsen var ikke for anstrengende, søvnen var solid, pulsen eksemplarisk. Min lægeaftale i morgen? Allerede aflyst. Dataene er sendt, lægen har sagt god for det. Jeg fik det at vide, da Code Check venligt præsenterede mig for en nyryddet kalender. Tak, siger jeg. Selv tak, lyder svaret.

Overalt på denne rejse, hvad enten det var i taxaen, i terminalen, i cockpittet, ved bagageautomaten, på landmandens tablet eller på skærmen i mit køkken, kørte det, der overhovedet gør denne fremtid levende: information, præcist afspillet, på det rigtige sted, på det rigtige tidspunkt, til netop dette øjeblik. Verden bag denne sømløse forbundethed er præcis det, vi arbejder på hos ScreenWay hver dag: indhold, der ikke forstyrrer, men fører til fremskridt. Skærme, der ikke råber, men begejstrer og ledsager. I lufthavnen, på hotellet, i restauranten eller derhjemme. Overalt, hvor der er en skærm, venter et stykke fremtid på at blive fyldt med meningsfuldt indhold via ScreenWay-software.

Dejligt at have en personlig agent, der organiserer alt perfekt. Og dejligt at vide, at der bag al den summen, rullen, åbnen og dampen kører et netværk af informationer, som stille og sikkert holder verden sammen. Resten er bare at tage skoene på og træde ud. Tak for alt, Code-Check!